

Standardizarea educației și strategia pentru 2030

Standardization of education and strategy for 2030

Nicolae Postăvaru

Universitatea Tehnică de Construcții București

Bd. Lacul Tei nr. 122 – 124, cod 020396, sector 2, București, Romania

E-mail: npostavaru@gmail.com

Rezumat: *Standardizarea, printre altele, este metoda prin care se vrea să cucerim o piață mai slabă pe motivul unei producții superioare sau scoaterea de pe piață a unui competitor pe motiv de calitate superioară a standardului.*

Cuvinte cheie: standardizare, educație, profit

Abstract: *Standardization, among others, is the method by which it wants to conquer a weaker market on account of higher production or removal from the market of a competitor on the basis of quality standard.*

Keywords: standardization, education, income

Un domeniu care devine foarte atractiv și interesant odată cu globalizarea și zona euro este educația, la început învățământul superior și formarea profesională, fiindcă ele sunt transnaționale și interesează. Învățământul de bază va fi lăsat mult timp la nivel național, dar cu mici ajustări, așa cum este obligativitatea învățământului de la 6 ani, pe motiv că reține copilul mai bine materia, mintea este ca un “burete”. Dar nimeni nu spune ce se va întâmpla peste 70 de ani când “buretele” acela va trebui să funcționeze și nu mai va avea energie.

Să nu uităm că tinerii de azi au teoretic 50 de ani de muncă, dacă va mai exista pensie.

Revenim la standarde și învățământ superior.

Care este situația pe termen lung 2030-2050 în România:

- populația țării va ajunge la undeva între 10-12 milioane de locuitori, cu cei care sunt azi tineri în grupa de vârstă 30-45 de ani;
- seriile anuale școlare la nivel național vor scădea la circa 120 – 140.000 de copii;

- pe ideea care exista acum de promovare a bacalaureatului, numărul de studenți va fi de circa 50 – 60.000 anual, adică 200 – 240.000 la un ciclu de patru ani, care este media licențelor și masteratelor;

- restul vor merge spre învățământul profesional care va fi atrăgător și performant tehnologic, ca să înveți să conduci mașini informatizate nu va fi nevoie de mai mult de doi ani de școală – aici vom regăsi circa 40 – 50.000 de elevi pe an, dacă știm să-i atragem;

- pierderea de elevi prin abandon școlar și altele similar se va păstra la 10 %;

- vom încerca să atragem studenți străini, dar lupta va fi mare, poate 10.000 pe an să fie o cifră realistă dacă devenim atractivi pe piața europeană.

În 20 de ani mizăm pe 240 – 280.000 de studenți pe o perioadă de patru ani pe băncile universităților sau o medie de 70.000 pe an în viziunea optimistă.

Ce ne pregătește concurența europeană în acest timp: standarde (vezi figura anexată).

1) ISCO 08 – este standardul privind ocupațiile în mediul internațional, dacă vei avea o ocupație din ISCO vei găsi de lucru, dacă nu, va trebui să-ți echivalezi competențele. În prezent, noi avem peste 1000 de ocupații care nu sunt pe piața noastră, dar și peste 500 care sunt “autohtone”.

Ce înseamnă asta? pregătim una și se cere alta, probleme pe viitor pentru angajați.

2) ESCO – este portalul european care leagă fiecărei ocupații un set de deprinderi și competențe, totul bazat pe rezultatele învățării, adică ce știi să faci practic, dispăre teoria de dragul teoriei.

Aceste deprinderi și competențe se realizează în mod democratic împreună cu partenerii sociali: comitetele sectoriale reprezentate la nivel european.

Practic aici nu avem ce mai face, decât să așteptăm să fie finalizate în 2015/2016 aceste competențe, până atunci avem noi unele autohtone care au făcut ca toate ocupațiile din domeniul pregătirii profesionale să fie similare în proporție de 70%. Când ESCO va fi finalizat, va veni o revoluție pe piața formării profesionale și nu numai.

3) EQF – cadrul european al calificărilor, face legătura între niveluri de calificare și ocupațiile din ISCO-08, adică ne spune ce formă de pregătire este necesară pentru dobândirea fiecărei ocupații: școala de ucenici, profesională, postliceală, universitate, master, doctorat.

Apar Standardele Ocupaționale noi: o ocupație are prin ESCO competențe și deprinderi și prin EQF instituția/forma de învățământ care o furnizează.

4) ISCED-2011 este standardul internațional pentru educație, corelează nivelurile de educație cu taxonometria, ca să se poată identifica ușor prin coduri educaționale orice formă de educație ai absolvit și o trece, pe de-o parte la portofoliul personal educational, iar pe de altă parte la cel salarial, taxabil. Acest standard își va arăta scopul real după 2017-2020.

5) EQAR și altele sunt organizații care trebuie să supravegheze calitatea ! cum spuneam la început.

Care calitate? aceea dintre: ocupații – nivelul de calificare – competențe/deprinderi și standardele ocupaționale/programele de studiu și modul de evaluare care trebuie să fie similar peste tot în Europa mâine și în lume poimâine.

Atunci ești acreditat, poți produce absolvenți, pe care mulți îi văd ca un produs pentru piață și chiar seamănă.

6) Europass – este ambalajul produsului – dacă totul corespunde standardului și a fost certificat putem să-i dăm documentele: CV, supliment la diploma/certificat, ce limbi vorbește și pașaportul cu care poate circula în piața europeană și internațional fără probleme, munca lui este recunoscută, poate lucra oriunde corespunzător competențelor dobândite.

Când vrea se perfecționează și mai adaugă alte competențe pe pașaportul profesional, care devine individual și personal.

În acest context ce se pregătește acum? standardele de calitate și ierarhizare a instituțiilor de învățământ care pot produce: muncitori, tehnicieni, ingineri, filozofi, medici, cercetători.

România nu a mai cunoscut până acum o astfel de abordare a educației și pieții muncii, de aceea vede greu ce se pregătește. Ce se pregătește: prin ierarhizare (adica competiție-concurență) vom avea institute recunoscute că pot furniza absolvenți de nivel european, regional, național și local.

Cum se va face acesta ierarhizare ? pe baza rezultatelor instituțiilor în educație și cercetare, precum și pe respectarea standardelor. Aceasta va însemna puncte, nivelul A ...puncte, B ...puncte etc.

Cum obții acele puncte? unul din criterii este numărul de studenți, care înseamnă buget, adică proiecte, cofinanțare, cercetare, corp profesoral mai bun, spații mai bune, planuri de dezvoltare mai promițătoare.

Lucrurile seamănă cu piața privată, în care succes au numai cei globali, cei mari.

Revenim la noi ce facem, când se cere un număr mare de studenți și noi reducem numărul populației.

Soluția de viitor este numai una, adoptată de universități din Franța, Germania, consorții universitare mari, așa cum s-au făcut multinaționalele: fie prin achiziție, fie prin unire.

În opinia mea, o universitate ca să fie de nivel european, după 2025 va trebui să aibă minim 30.000 studenți pe serie, iar la nivel național circa 15.000, dar va elibera diplome numai cu recunoaștere națională.

În consorții rectorii nu dispar, dar se reorganizează administrativ și educațional și există o coordonare unitară a ofertei educaționale.

În acest moment ar trebui să înceapă să se creeze și la noi aceste mari consorții: București, Cluj – Universitatea Cluj, Iași – Universitatea Iași.

La fel în marile centre universitare să se creeze consorții unice pe județ de interes național.

În perspectivă:

- Standardele ocupaționale își vor câștiga un rol tot mai mare în programele universitare.
- Practica va crește ca importanță și locuri de desfășurare: laboratoare dotate, producție reală.
- Cursurile se vor adresa ocupațiilor clar cerute de piața muncii.
- Cadrele didactice de bază vor scădea ca pondere în avantajul specialiștilor aduși din practică.
- Cursurile la distanță vor crește, dar evaluarea va fi practică.
- Vom oferi competențe, nu cursuri recunoscute prin certificate de competență.
- Trebuie o capacitate de adaptare la cererea pieții rapidă, altfel pierzi studenții.
- Învățământul de nivel 4-5 CNC va atinge 40%, cel superior 40 % și 20 pentru slab calificați.
- Domeniul tehnic în 10 ani va fi standardizat.
- Cercetarea va fi domeniul liber la gândire, iar noi ar trebui să ne orientăm spre cercetarea din domeniile: agricultură, mediu, apărare, istorie și cultură locală și politico-administrativă.
- Pierderea de timp, ca orice firmă care nu se reorganizează la timp, înseamnă faliment.
- Așa cum se preconizează acum, falimentul înseamnă să vină alte universități să ne învețe și alți cetățeni europeni să lucreze la noi, chiar și în domeniul public, până în 2030.

Mulțumesc

Standardizarea educației și formării în relația cu piața muncii

